

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 03/04/2023

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II : NÓI RÕ PHƯƠNG PHÁP NIỆM PHẬT” (PHẦN BA)

Hòa Thượng nói: **“Đại sư Ngẫu Ích nói rất hay: “Chúng ta vãng sanh phẩm vị cao hay thấp là do công phu niệm Phật của chúng ta sâu hay cạn”. Công phu niệm Phật của chúng ta sâu hay cạn không phụ thuộc vào việc chúng ta niệm Phật nhiều hay ít mà phụ thuộc vào mức độ thanh tịnh của tâm chúng ta”**. Tâm chúng ta càng thanh tịnh thì chúng ta càng tương ứng với tự tánh, chúng ta càng tương ứng với cõi Tịnh Độ.

Nếu chúng ta niệm Phật mà chúng ta phiền não, người khác cũng phiền não thì tốt hơn là chúng ta đừng niệm. Hòa Thượng từng nói, nếu chúng ta niệm Phật mà chúng ta cảm thấy phiền não, chúng ta nghe nhạc chúng ta không phiền não thì chúng ta nghe nhạc tốt hơn! Cư sĩ Bằng cũng nói: **“Nhiều việc không bằng ít việc, ít việc không bằng không việc gì”**. Chúng ta nhiều việc mà chúng ta làm cho mình và mọi người phiền não thì nhiều việc không bằng ít việc. Nếu chúng ta ít việc mà chúng ta vẫn phiền não, tâm chúng ta không thanh tịnh, thì ít việc không bằng không việc gì. Điều quan trọng nhất trong tu hành là tâm chúng ta phải thanh tịnh.

Nếu chúng ta chọn **“không việc gì”** thì Tâm Bồ Đề của chúng ta sẽ không thể khai mở. Nhiều người cho rằng, nếu họ chọn giải pháp không làm việc gì thì tâm họ sẽ không bị phiền phức, tâm họ sẽ thanh tịnh. Nếu giải pháp đó tốt thì chư Phật Bồ Tát đã lựa chọn! Bồ Tát Địa Tạng đã phát nguyện: **“Địa ngục chưa trống rỗng thì ta sẽ không thành Phật. Chưa độ hết chúng sanh thì ta sẽ không chứng quả Bồ Đề”**.

Hòa Thượng nói: **“Trong việc tu hành, phát Tâm Bồ Đề là vấn đề căn bản, tâm này phải xây dựng trên pháp môn Đại Thừa”**. “Đại thừa” là chiếc xe lớn. Chúng ta phải phát tâm rộng lớn, gánh vác tất cả những việc mà chư Phật, Thánh Hiền đã làm. Chúng ta làm mà như không làm. Chúng ta dùng tâm này mà niệm Phật thì chúng ta sẽ tương ứng với Phật A Di Đà. Chúng ta dùng tâm né tránh khó khăn thì chúng ta niệm Phật không thể tương ứng với Phật.

Phật A Di Đà khi còn là Tỳ Kheo Pháp Tạng đã phát nguyện với Thầy của mình rằng: **“Con sẽ kiến tạo nên thế giới Tây Phương Cực Lạc, tạo ra một thắng địa để chúng sanh tu hành thắng đến thành Phật”**. Sau khi trải qua vô lượng kiếp tu hành, từ công đức của mình Ngài đã kiến tạo nên thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta muốn về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì tâm, hạnh của chúng ta phải giống như Phật. Người quân tử ở

thế gian cũng đã là người: “**Thấy lợi không màng, thấy khó dẫn thân**”. Nếu chúng ta là người học Phật thì chúng ta không thể trốn tránh trách nhiệm, “**lánh nặng, tìm nhẹ**”.

Tôi thấy rất nhiều chọn giải pháp an ổn, họ ngộ nhận rằng họ làm như vậy thì tâm họ sẽ thanh tịnh. Nhà Phật nói: “**Cảnh tùy tâm chuyển**”. Nếu tâm chúng ta thanh tịnh thì mọi người sẽ không phiền não vì chúng ta. Trong lớp học của chúng ta, có những người niệm Phật mỗi ngày niệm Phật hàng nghìn tiếng, lạy Phật hàng nghìn lần nhưng tâm họ cũng không thanh tịnh. Chúng ta dùng tâm “**lánh nặng, tìm nhẹ**” để niệm Phật thì chúng ta chỉ có thể “**vãng lai**” chứ chúng ta không thể “**vãng sanh**”. Đây là nguyên nhân người niệm Phật nhiều nhưng người vãng sanh càng ngày càng ít! Chúng ta niệm một câu “**A Di Đà Phật**” đến cùng nhưng chúng ta phải phát Tâm Bồ Đề. Hai việc này tương bổ, tương thành. “**Tâm Bồ Đề**” là tâm vì chúng sanh. Chúng ta phát tâm vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc là vì những chúng sanh đau khổ. Sau khi học xong 1200 chuyên đề, tôi mới hiểu thêm một chút về “**Tâm Bồ Đề**”!

Nhiều người thế gian cũng đã phát được Tâm Bồ Đề, sẵn sàng hy sinh bản thân vì lợi ích của quốc gia, dân tộc. Chúng ta tự cho mình là đệ tử Phật nhưng chúng ta lại đang tránh né việc, sợ khó, sợ sai, sợ khổ. Chúng ta làm sai là vì trong chúng ta còn “**tự tư tự lợi**”, “**danh vọng lợi dưỡng**”, hưởng thụ “**năm dục sáu trần**”, “**tham, sân, si, mạn**”. Mỗi chúng ta đều cũng sẽ sai, bản thân tôi cũng phải ngày ngày nỗ lực. Sáng nay, tôi giật mình thức dậy, tôi nhìn đồng hồ là 2 giờ 30 phút nên tôi ngủ tiếp, nếu đồng hồ là 3 giờ 01 phút thì tôi sẽ nhất định ngồi dậy. Tôi đã thỏa thuận một cách cương quyết với chính mình. Chúng ta đừng cho rằng, chúng ta đã cố gắng rồi nên chúng ta cho phép mình được nói lỏng một lần. Nguyên tắc là nguyên tắc! Nếu chúng ta xác quyết như vậy thì chúng ta sẽ không mắc sai lầm.

Có những người khi họ có một chút danh thì “**cái ta**” của họ đã nổi lên. Chúng ta cho rằng “**ta làm**”, “**cái của ta**” thì tâm chúng ta đã không còn thanh tịnh. Chúng ta dùng tâm đó để niệm Phật thì ngày hôm đó “**cái ta ngạo nghễ**” đang niệm Phật. Tổ Sư Tịnh Độ nói chúng ta vãng sanh cao hay thấp không do công phu niệm Phật sâu hay cạn mà do tâm chúng ta có thanh tịnh hay không. Hòa Thượng nói: “**Tâm chúng ta thanh tịnh, chúng ta chỉ cần đề khởi một vài câu Phật hiệu thì chúng ta đã tương ưng với Phật**”. Chúng ta niệm Phật không thể tương ưng với Phật vì họ vẫn giữ tâm phàm phu. Tâm chúng ta đầy chấp trước thì chúng ta không thể có thành tựu mà chắc chắn chúng ta sẽ có chướng ngại. Có người hỏi Hòa Thượng, khi Ngài thuyết pháp, hộ sanh, làm Phật sự thì Ngài có gặp chướng ngại không. Hòa Thượng nói: “**Tôi không có chướng ngại!**”. Hòa Thượng không có chướng ngại vì Ngài không có “**tự tư tự lợi**”, hưởng thụ “**năm dục sáu trần**”, “**danh vọng lợi dưỡng**”, “**tham, sân, si, mạn**”.

Hàng ngày, chúng ta phải quán chiếu, điều chỉnh nội tâm của chính mình. Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta mới có công đức. Trong công đức có phước báu nhưng trong

phước báu không có công đức. Người học Phật chúng ta cần cầu công đức. Nhà Phật nói: **“Nhất niệm sân tâm khởi. Hỏa thiêu công đức lâm”**. Khi chúng ta khởi lên một niệm sân thì chúng ta đã đốt cháy cả rừng công đức. Khi chúng ta sân hận thì tâm thanh tịnh của chúng ta đã mất vậy thì công đức sẽ không còn. Tâm chúng ta không còn thanh tịnh thì tập khí *“tham, sân, si, mạn”* của chúng ta dấy khởi. Một tập khí khởi lên thì những tập khí khác cũng theo đó mà khởi.

Nhà Phật nói: **“Hiểu khó, làm dễ”**. Chúng ta hiểu được tường tận, thấu suốt thì chúng ta sẽ làm được. Nếu chúng ta đã thật sự hiểu thì việc vãng sanh không khó! Chúng ta hiểu một cách lơ mờ, chưa thấu suốt thì chúng ta sẽ rất khó làm. Có người hỏi Hòa Thượng, vì sao họ không thể *“nhất tâm”* như Hòa Thượng. *“Nhất tâm”* là chỉ có một tâm. Hàng ngày, tâm chúng ta vẫn buồn vui, thương ghét, giận hờn thì chúng ta không thể nhất tâm. Hàng ngày, chúng ta làm bất cứ việc gì thì chúng ta cũng khởi lên phân biệt, chấp trước. Việc tốt, thuận ý, vừa lòng thì chúng ta cảm thấy hoan hỷ, việc không thuận ý vừa lòng thì chúng ta cảm thấy rất phiền não vậy thì chúng ta không thể nhất tâm.

Hòa Thượng dạy chúng ta việc đầu tiên là chúng ta phải buông xả trong nội tâm. Chúng ta đừng để phiền não hoành hành nội tâm của chúng ta. Ngày ngày, chúng ta bị buồn vui, thương ghét, giận hờn chi phối. Khi nào chúng ta ít đi buồn vui, thương ghét, giận hờn ít đi thì chúng ta đã có công phu. Nếu chúng ta không buông xả thì dù một ngày chúng ta niệm Phật một ngàn câu, lạy Phật một ngàn lạy thì chúng ta cũng giống như Tổ Sư Đại Đức nói: **“Đau mỏm, rát họng chỉ uống công”**. *“Uống công”* là chúng ta không thể vãng sanh, không thể thành Bồ Tát Bất Thoái, không thể thành Phật mà chúng ta chỉ tạo được phước báu ở cõi Trời, cõi Người. Chúng ta niệm Phật, lạy Phật vẫn tốt hơn là chúng ta làm những việc tạo nghiệp nhưng chúng ta gặp được pháp môn Niệm Phật thì chúng ta phải có thể làm được Phật. Nếu chúng ta chỉ ở cõi Trời, cõi Người thì Tổ Sư Đại Đức không coi đó là có thành tựu. Chúng ta ở cõi Trời, cõi Người thì chúng ta cũng sẽ lại đi vào sinh tử luân hồi.

Phật pháp nói: **“Thân người khó được, Phật pháp khó nghe”**. Chúng ta có thân người đầy đủ, đầu óc minh mẫn, chúng ta gặp được Phật pháp, gặp được chánh pháp đây là những điều vô cùng khó có được. *“Tà pháp”* cũng tự nhận họ là *“chánh pháp”*. Pháp môn nào dạy chúng ta xa lìa tập khí, phiền não thì đó là chánh pháp. Nơi nào khuyên chúng ta giữ lại tập khí, phiền não thì đó là tà pháp. Nơi nào dạy chúng ta bỏ đi *“tự tư tự lợi”*, *“danh vọng lợi dưỡng”*, hưởng thụ *“năm dục sáu trần”*, *“tham, sân, si, mạn”* thì đó là chánh pháp, nơi nào làm những thứ đó thêm lớn thì đó là tà pháp.

Có người cho rằng: **“Có thực mới vực được đạo”** nên họ vẫn truy cầu *“danh vọng lợi dưỡng”*. Họ làm những việc kiếm được nhiều tiền, sau đó họ dùng tiền đó cúng dường để mong *“đời công chuộc tội”*. Phật pháp dạy: **“Nhiều việc không bằng ít việc, ít việc**

không bằng không việc gì". Chúng ta tùy tiện tạo ác để có tiền cúng dường thì chúng ta chỉ đang cúng dường những người thích hưởng thụ chứ không phải chúng ta cúng dường chư Phật Bồ Tát. Chúng ta không cần có nhiều tiền để có thể có một cuộc sống an vui, tự tại. Chúng ta ăn rau, đậu nhưng chúng ta cảm thấy rất vui đó chính là chúng ta đang hưởng thụ. Có những người ở biệt thự sang trọng, ăn những thứ đắt tiền nhưng họ không cảm thấy vui. Có những người ngủ ở ngoài bãi cỏ nhưng giấc ngủ của họ vẫn rất tự tại.

Khi Hòa Thượng từ Mỹ về thăm quê hương, mọi người nhìn thấy Ngài từ nước ngoài về thì họ rất ngưỡng mộ. Hòa Thượng nói: **"Các vị mới là những người có đời sống an lạc, hạnh phúc nhất! Ở đây có ai phải nợ tiền ngân hàng, hàng tháng đều phải trả tiền lãi cho ngân hàng không? Đời sống của người nước ngoài như vậy thì đâu có gì đáng ngưỡng mộ!"**. Ở quê, khi mọi người ra đồng làm việc, nếu mọi người gặp bạn thì họ có thể dừng lại uống nước, nghỉ ngơi, không cần phải đi làm đúng giờ. Cuộc sống của mọi người đều rất thảnh thơi, tự tại. Người ở thành phố, hàng ngày họ phải đi làm đúng giờ, hàng tháng phải trả rất nhiều các khoản chi phí. Cuộc sống thảnh thơi, tự tại thì đó chính là sự hưởng thụ. Khi lần đầu tiên tôi ra Hà Nội, tôi nhìn thấy rất nhiều thứ rau có thể ăn, tôi thấy cuộc sống rất dễ dàng nhưng mọi người nói cuộc sống ở đây rất khó khăn!

Hòa Thượng nói: **"Phật pháp chân chánh không nhắc đến tiền"**. Vì câu nói này mà Hòa Thượng đã từng bị nhiều người mắng. Họ cho rằng, muốn xây chùa, muốn làm Phật sự thì phải nói để người khác biết. Hòa Thượng làm rất nhiều việc nhưng Ngài không phải xin tiền ai. Chúng ta cũng làm được rất nhiều việc nhưng chúng ta không phải xin ai. Những vườn rau thủy canh, thổ canh của chúng ta đều đang phát triển rất tươi tốt. Chúng ta khởi tâm trồng rau để tặng, chúng sanh khác cũng cảm được điều này nên rau chúng ta trồng gần như không có sâu bệnh.

Phật pháp chân chánh giúp chúng ta xa lìa tập khí, phiền não. Nhà Phật nói: **"Tài, sắc, danh, thực, thù" địa ngục ngũ điều căn**". Hòa Thượng cũng nói: **"Năm thứ này, nếu chúng ta nhiệm thứ nào thì chúng ta đã khai một đại lộ đưa chúng ta thẳng vào Địa ngục"**. Có người nói với Hòa Thượng: **"Ở thế giới này, con người phải tham thì mới có thể thúc đẩy xã hội phát triển!"**. Ngày trước, ở đất nước của Hòa Thượng, có một bài báo có tựa đề: **"Tham là động lực thúc đẩy xã hội phát triển!"**. Hòa Thượng nói: **"Đúng là tham là đo**

Nhưng đó không phải là xã hội của con người mà đó là xã hội của loài Ngạ quỷ". Chúng ta biết hy sinh phụng hiến, biết lo nghĩ cho đời sống của người khác thì mọi người đều sẽ có cuộc sống an vui, ấm no. Chúng ta học Phật, chúng ta phải hiểu rõ chánh tà. Họ cho rằng họ là chánh, nhưng mọi thứ họ đều bán. Họ nói chúng ta là tà, nhưng chúng ta chỉ tặng cho người khác. Cách đây hơn mười năm, khi tôi bắt đầu dạy

học, học trò hỏi giáo trình dạy chữ Hán tôi bán giá bao nhiêu. Tôi nói giáo trình này không có giá vì tôi chỉ tặng, chứ không bán. Tổ Sư Đại Đức nhắc chúng ta, chúng ta muốn niệm Phật có thành tựu thì chúng ta phải dụng tâm thanh tịnh để niệm!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!